

PRAG

Kral Charles 'ın mabedi, Yahudi bir ustanın elinden çıkmış, taşlardan düşlere yansımış gerdanlık. Dokunmaya kıyılmayacak, seyirlik tablo.

Yukarıda kale. Hükümet ve parlamentonun yerleşkesi. Şehre kartal gibi bakıyor. Eski Kraliyet Sarayı. Her taşında bir düşün izi var.

Kral Charles'ın köprüsü, şimdilerde kültür köprüsü. (Eski Galata'yı kaldırmasalardı, yiyecek reyonu olmaktan çıkarılıp o hale getirilebilirdi.) Resim, karikatür, hediyelik cam eşya, müzik gösterileri yapılıyor.

Kafka 'nın suyunun verildiği kent. Yahudi belediyesi var. Ayrıca, ayrıcalıklı. Altın varaklı binalar. Paris Caddesi ticaret merkezi. Paris'i aratmıyor. Yahudi tüccarların yarışma yeri. Sinagog, belediye binası, diğer binalar. Estetik, mimari yarışma; her bina kendi başına özel mücevher gibi.

Savaşlar, iç savaşlar yaşamış Prag. Komünizm de geçmiş. Korunmuş, korumuşlar. Akla, bilime saygı olduğu gibi, anılar da korunmuş. Kafka'nın kahvesini Türkler çalıştırıyor. Bozmadıkları gibi, Yahudi anılarını duvarlarında korumuşlar.

Hıristiyanlığın her çeşit mezhebi canlı ve korunmuş. Yahudilik de öyle. Ateistlerin ve Şamanların sorunsuz yurdu. Dinler bahçesi. Akıl bahçesi. Birbirini horlamadan bir arada yaşamının adresi. İnsanın Kâbe'leştiği yer.

Heykeller ve heykeltıraşlar yarışmış. Bütünüyle tarih yansımış. Acılar ve sevinçler tunçtan, demirden heykellerle anlatılmış.

Resim ve ressamlar mütevazı bir yarışla yerini almış Prag'da.

Mozart da yarışmış Prag'da.. Adına tiyatro ve kültür merkezi yapılmış.

Vltava Nehri ikiye bölüyor şehri. Hayat veriyor. Çekler de nehri koruyor ve süslüyor. Avrupa'da şehirle nehrin bu kadar barışık olduğu başka kent yok gibi.

1750'lerde Fransızlar poşet su fabrikası kuruyorlar. Viola Su Fabrikası 5 yıldızlı otel binası gibi. Bütün Avrupa'nın içtiği su buradan gidiyor.

Cam-kristal burada sanat ürünü haline gelmiş. Siyah taşları da öyle. Bütün sanatçılar camdan heykelcikler yapmışlar yıllar boyu. Taşın-toprağın sanata dönüştüğü düşler şehri olmuş.

Prag, uğrayan herkesin aklında kalmıştır. Ben de yüreğimi orada bıraktım, geldim.

Nâzım da geçmiş Prag'dan.

Nâzım'ın oturduğu kahve var. Kava Slarya. Aydınların, entelektüellerin mekânı. 200 yıldır aynı türden insanlara hizmet veriyor. Kalitesini, tadını bozmadan, buluşma mekânı olmaya devam ediyor.

Çalışan genç bir garsona sordum Nâzım Hikmet'i; tanımadığını söyledi. Oturan müşteri grupları tanıyordu Nâzım'ı.

"Yağmurlar içindeydi Prag,

bir gölün dibinde

gümüş kakma bir sandıktı,

kapağını açtım,

içinde genç bir kadın uyuyor

camdan kuşların arasında.

O da şiirle süslemiş Prag'ı. Nâzım da imzalamış bu kartpostal şehrini.

Son Prag şiirinde Nâzım 62 yaşında. Artık diline ölüm dolanmış. *"Kara şehir ne geliyorsun üstüme"* diye o